

su ovaj samoprijegor i kršćansku ljubav pokazali i ovom prigodom. Ne samo da je O. Bareza vršio župsku službu, nadgledao straže i starao se oko prehrane pučanstva, nego su mu u tomu i u drugim službama, osobito u pohađanju bolesnika i providanju umirućih Svetotajstvima, pomagala i druga redovnička braća.

U našem samostanskom arhivu nalazi se više svjedočanstva, koja su izdale, ondašnje vlasti, i koja govore o velikim zaslugama naše braće, stečenima ovom prigodom. Da spomenemo neka.

Generalni providur za Dalmaciju i Albaniju *Petar Michiel* svjedoči na 6 kolovoza 1764: »Kad je kužna vatra zahvatila ove varoši i ništila njihove bjedne stanovnike, M. P. O. Definitor Fra Jeronim Bareza, Franjevac iz samostana na Dobromu, na sveopće udivljenje latio se je dobrovoljno svakodnevnog pohađanja sviju kuća po Dobromu i s osobitom brigom vršio službu povjerenika nad živežnim namirnicama na utjehu onoga puka; i napokon vršio je, bez ikakve koristi, s apostolskom revnošću službu župnika, dijeleći bez prestanka Svetotajstva bolesnicima i okuženima. Iako se to sve nalazi u svjedočanstvu, što mu ga je dao pukovnik Cicavo, koji je imao sveopću brigu nad spomenutim varošima, ipak mu mi ispuštamo ovo, da potvrdimo istinu i da mu zasvjedočimo naše potpuno zadovoljstvo.«²²

Antun Orio, kapetan Splita, daje istom O. Barezi na 18 prosinca 1770 drugo vrlo važno svjedočanstvo. On tu veli, da je pitanje općeg zdravstva u Splitu i okolici bilo vrlo delikatno radi saobraćaja s Bosnom, jer gotovo svaki put, kad bi kuga harala po Bosni, da bi se pojavila i u Splitu. Radi toga je vlastima trebalo dobiti tačne podatke o stanju kuge u Bosni. Izvješća redovitih istražitelja bila su često dvolična. Jaku potporu vlasti su našle u osobi velezaslužnog O. Bareze, koji je svojim dopisivanjem sa starešinom i uglednim redovnicima u Bosni bio u stanju, da pruža zgodna izvješća, na temelju čega su vlasti upoznavale pravo stanje stvari i mogle poduzimati potrebite mjere.²³

²² LACD, 152, 157; Protocollo, 19.

²³ LACD, 150, 159.